

paa Veien. Men jeg fastholder, at kan det være tilladt at lade være hermed, saa tror jeg ogsaa, at den i Forslaget omhandlede Frihed kan indrømmes. Jeg maa derfor anbefale Mindretallets Forslag.

Rasmussen: Jeg tør naturligvis ikke modsigge, at Bestemmelsen i Endringsforslaget under Nr. 28. jo tildels er nær ved at kunne svække Veifreden, og det er naturligvis ogsaa det, der har fremkaldt de Indvendinger, mod Endringsforslaget, som flere Medlemmer have udtalt. Der er imidlertid Medlemmer i Udvalget, som i sin Tid toge meget levende Del i Behandlingen af Hegnsloven, der have ment, at Eodseierne bør have den i Forslaget indrømmede Ret ligeoverfor Veivæsenet, fordi Veibestyrelsen ikke er pligtig til at tage halvt Hegn imod dem. Paa Grund af at Forslaget om Gjennemførelsen af denne sidste Pligt i sin Tid faldt, have disse Medlemmer af Udvalget, som sagt, med stor Styrke holdt paa, at saa maatte ogsaa de til Veiene stødende Eodseiere have en vis Beskyttelse. Om nu Forslaget under Nr. 28 i saa Henseende har været heldigt, skal jeg overlade til Thingets Bedømmelse. Derimod kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig lidt forunderligt, naar man absolut har villet sammenligne Forslagene under Nr. 23 og 28 med hinanden. De hvile nemlig paa to forskjellige Grundbetragtninger. Hvad der er Tale om med Hensyn til Forslaget under Nr. 23, er kun et rent Barmhertighedshensyn; hvad der derimod er Tale om ved Forslaget under Nr. 28, er, at de Grundeiere, som have Grunde paa begge Sider af en Bei, selv med den største Vaapasenhed ere meget udsatte for, at deres Kreaturer kunne komme ind paa Veien. Jeg maa bede de ærede Medlemmer om vel at lægge Mærke til, at der er en saadan Grundforskiel tilstede. I Forslaget under Nr. 23 handles der endvidere om Folk, som man vil tillade at befare en Bei med deres Kreaturer, men der ikke have noget naturligt Grinde der, hvormod de Folk, som der tales om i Forslaget under Nr. 28, ere saadanne, som paa ingen mulig Maade kunne undgaa at komme til Veien med deres Area-

turer. Det er vist, at, hvad der har ledet Udvalget i dets Betragtning af Forslaget under Nr. 28, netop har været Hensynet til de vedkommende Eodseiere paa begge Sider af Veiene. Jeg for min Del har imidlertid, det tilstaar jeg, fra Først af været noget betænkelig og tvivlraadig med Hensyn til, hvorledes jeg skulde stille mig til Forslaget under Nr. 28. Men idet jeg af gammel Erfaring veed, at det er meget uanseligt at holde over Veifreden, naar der ikke gives Vedkommende en vis Beskyttelse i den nævnte Retning, og idet jeg saaledes har opfattet Forslaget under Nr. 28 fra det samme Synspunkt, hvorfra flere Medlemmer i Udvalget have opfattet det, har jeg overvundet min Betænkelighed ved at vedtage det. Jeg tror ogsaa, at den ærede 2den Lands-tingsmand for 9de Kred, (Estrup), der ikke er tilstede idag, har givet os et godt Vidnesbyrd for, at Udvalget ikke er gaaet for vidt, herved, idet han endog har stillet et Underændringsforslag under Nr. 12 om, at de Eodseiere, der kun begrænde en Bei, skulde have samme Ret som de, hvis Eod gennemskjæres af Veien. Men dette grunder sig maasse ogsaa paa, at han har haft en tydelig Fornemmelse af, at Grundeierne nu mangle den Beskyttelse, som netop han i sin Tid vilde give dem ved Hegnsloven, idet han, dengang han som Minister forelagde Forslaget til den nævnte Lov, meget stærkt holdt paa, at Veibestyrelsen ogsaa skulde have Hegnspligt. Jeg for mit Vedkommende skal ganske henstille til Thinget, hvorvidt det nu vil vedtage Udvalgets Forslag under Nr. 28, idet jeg ikke holder saa bestemt paa, at Udvalget netop har truffet det Rette i saa Henseende. Men jeg kan derimod ikke rigtig tro, at Endringsforslaget under Nr. 23 kan blive vedtaget og finde sin naturlige Plads i den her foreslaaede Lov.

Der er endnu kun et eneste Punkt, hvorom jeg vil tillade mig at sige et Par Ord, idet jeg iøvrigt, hvad der er det Naturligste, skal overlade Forsvaret til den ærede Ordfører, som med saa stor Dygtighed har ført denne Sag. Det Punkt, som jeg saaledes vil berøre, er Spørgsmaalet om det Endringsforslag, som gaar ud paa at indsætte Ordet „forsættelig“ i sidste Stykke af § 11. Jeg maa tilstaa, at